

21/05/17

มยุป็น

อะแวก บัพดาตา

โอมชานติ

01/04/82

พื้นฐานของโชคคือการสละทิ้ง

วันนี้ บัพดาตาผู้ประทานโชคได้เห็นทั้งโชคและการสละทิ้งของลูกของท่านทั้งหมด

ลูกรู้ว่าผลตอบแทนสำหรับการสละทิ้งในหนึ่งครั้งลูกจะได้รับโชคหลายล้านเท่า

ที่ละทิ้งแม้กระทั่งเล็กน้อย

เส้นโชคอย่างชัดเจนและยาวมากก็ได้ถูกวาดขึ้นมา

ในความเป็นจริงการเป็นบราห์มาภุมารและภุมารีของลูกก็เป็นการสละทิ้งด้วยเช่นกัน

และผลตอบแทนสำหรับสิ่งนี้ลูกจะได้รับโชคของชีวิตบราห์มิน

ดังนั้นเช่นกันลูกทั้งหมดได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่ได้มีการฝึกฝนการสละทิ้ง

อย่างไรก็ตามมีอันดับในการสละทิ้งและดังนั้นจึงมีอันดับในการได้มาซึ่งโชคของลูกด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดถูกเรียกว่าบราห์มาภุมารและภุมารี

แต่มีบางคนกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำอันดับหนึ่งและคนอื่นกลายเป็นลูกปิดอันดับสุดท้ายแม้ว่าทั้งหมดจะเป็นบราห์มาภุมารและภุมารก็ตาม

ลูกทั้งหมดได้ละทิ้งชีวิตที่เป็นศูทรของลูกแล้วทำไมจึงมีความแตกต่างระหว่างอันดับแรกและอันดับสุดท้าย?

ไม่ว่าใครก็ตามจะเคลื่อนไปในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านอย่างเป็นทาส

(ผู้ดูแลผลประโยชน์)

หรือไม่ว่าใครบางคนที่มีอิสระจากครัวเรือนและมีชีวิตอยู่อย่างเป็นผู้รับใช้ที่สุญ

ไม่ว่าจะเป็นทาสหรือผู้รับใช้

บราห์มินทั้งสองประเภทนั้นเรียกว่าบราห์มาภุมารและภุมารี

นามสกุลของทั้งสองเหมือนกัน

แต่พื้นฐานของโชคของทั้งสองคือการสละทิ้งของพวกเขา

ไม่อาจกล่าวได้ว่าใครที่จะเป็นผู้รับใช้และอาศัยอยู่ที่สุญคือการสละทิ้งหรือโชคที่สูงส่งที่สุด

แม้กระทั่งดวงวิญญาณทาสก็สามารถประกาศสิทธิในลูกประจำในอันดับที่ดีได้ด้วยทัศนคติของการสละทิ้งของพวกเขา

แต่ทาสตินั้นต้องเป็นคนที่มีความตั้งใจที่สะอาดและซื่อสัตย์

ทั้งสองมีสิทธิ์ที่จะได้มาซึ่งโชคของเขา

แต่พื้นฐานของการวาดเส้นโชคที่สูงส่งคือการมีความคิดที่สูงส่งและมีกรกระทำกรรมที่สูงส่ง

ไม่ว่าลูกจะเป็นดวงวิญญาณทาสหรือดวงวิญญาณผู้รับใช้

ลูกทั้งสองสามารถประกาศสิทธิที่จะได้อันดับบนพื้นฐานของสิ่งนี้

ลูกทั้งสองมีอำนาจอย่างเต็มที่ที่จะสร้างโชคของลูก

ลูกสามารถสร้างโชคใดก็ตามที่ลูกต้องการ

สร้างได้มากเท่าที่ลูกต้องการ

ในยุคบรรจบพบกันตามละครแล้ว เวลาได้รับพรจากผู้ประทานพร

ใครก็ตามที่มีความปรารถนาสามารถกลายเป็นผู้ที่มีโชคที่สูงส่ง

การกลายเป็นบราห์มาภุมารหรือภุมารีหมายความว่าลูกได้นำโชคของลูกมากับลูกตั้งแต่เกิด

ช่วงเวลาที่ถูกถือกำเนิดดวงดาวแห่งโชคของลูกก็เปล่งประกายตรงหน้าผากของลูกแต่ละคน

สิ่งนี้ได้กลายเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูก:

การเป็นบราห์มินหมายถึงการมีโชค

อย่างไรก็ตามมากเท่าที่ลูกเพิ่มสิทธิ์โดยกำเนิดของลูกที่ลูกได้รับมา

หรือทำให้ดวงดาวแห่งโชคของลูกเปล่งประกายให้มากขึ้นหรือทำให้สูงส่งขึ้นก็ขึ้นอยู่กับความพยายามของลูกเอง

การซึมซับและการใช้ในชีวิตในทางปฏิบัติของลูก

สิทธิ์ของโชคที่ลูกได้รับในชีวิตในทางปฏิบัติของลูกหมายถึงการเพิ่มทรัพย์สินสมบัติที่ลูกได้รับจากพ่อ การหามาได้หรือการใช้ขึ้นอยู่กับแต่ละคน

ทันทีที่ลูกเกิดมา บัพดาตาได้ให้สมบัติแห่งโชคที่เหมือนกันและพรที่สูงส่งพรเดียวกันแก่ลูกทั้งหมด:

"ขอให้ลูกมีโชค"

ลูกทั้งหมดได้รับสมญาเดียวกัน:

ลูกที่รัก

ที่น่ารัก

ที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพบ

ท่านไม่ได้พูดกับบางคนว่า

"ลูกเป็นลูกที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพบ"

และพูดกับคนอื่นว่า

"ลูกไม่ใช่ลูกที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพบ!"

อย่างไรก็ตามอันดับของลูกถูกสร้างขึ้นโดยการดูแลทรัพย์สินสมบัติและเพิ่มมันให้มากขึ้น

ไม่ใช่ว่าบาบาให้หลายล้านเท่าสิบครั้งแก่ผู้รับใช้และหลายล้านเท่าสองครั้งแก่ทาส

ท่านพูดว่า:

ลูกทั้งหมดมีโชคหลายล้านเท่า

อย่างไรก็ตามการดูแลสมบัติของโชคหมายความว่าลูกต้องซึมซับสิ่งนั้น

ในขณะที่การเพิ่มสมบัติของโชคหมายถึงการใช้สิ่งนั้นในงานรับใช้ด้วยความคิดคำพูดและการกระทำของลูก ด้วยวิธีนี้ที่อันดับลูกสร้างขึ้นมา

ลูกทุกคนคือผู้รับใช้ ลูกทุกคนเป็นตัวของดาห์นา

(การสร้างสมความรู้และคุณธรรมและมีพฤติกรรมที่สูงส่ง)

-

แต่ลูกตามลำดับกันไปในการกลายเป็นสิ่งนั้น

บางคนเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมและบางคนเต็มในบางคุณธรรม

บางคนเป็นตัวของดาห์นาอย่างสม่ำเสมอ

และบางคนเป็นตัวของดาห์นาเพียงบางครั้ง

และในเวลาอื่นเป็นตัวของการขึ้นลง

เมื่อพวกเขาให้คุณธรรมหนึ่งมาใช้แล้วพวกเขาไม่สามารถใช้คุณธรรมอื่นได้ในเวลาเดียวกัน

ตัวอย่างเช่นลูกอาจต้องการพลังในการอดทนและพลังในการยอมรับปรับตัวในเวลาเดียวกัน

หากลูกเพียงแต่ซึมซับพลังหรือคุณธรรมของความอดทน

แต่ไม่สามารถใช้พลังในการยอมรับปรับตัวในเวลาเดียวกันและพูดว่า

"เอ่อ

ฉันได้ออดทนต่อสิ่งนั้นมาเป็นเวลานานมากแล้ว

นี่เป็นเรื่องที่เล็กน้อย?

ฉันเท่านั้นที่รู้ว่าจะต้องอดทนมากแค่ไหน"

ดังนั้นถ้าหลังจากอดทนต่อสิ่งนั้นแล้วลูกไม่สามารถยอมรับปรับตัวได้และลูกไม่ได้ใช้พลังที่จะยอมรับปรับตัว

อะไรจะเกิดขึ้น?

ลูกจะพูดเกี่ยวกับสิ่งนั้นที่นั่นและที่นั่นว่าคนนั้นทำสิ่งนี้และที่ลูกทำสิ่งนั้น

ดังนั้นลูกได้แสดงความมหัศจรรย์(คามาล

kamaal)

ในการอดทนต่อสิ่งนั้นอย่างแนบแน่น แต่ลูกได้พูดถึงความมหัศจรรย์ที่ลูกทำและเปลี่ยนสิ่งนั้นเป็นความสับสนอลหม่าน(ดามาล dhamaal)

สิ่งนี้เป็นเพราะจากการพูดถึงสิ่งนี้ประการแรกลูกจะกลับมามีจิตสำนึกที่เป็นร่างและประการที่สองลูกจะคิดเกี่ยวกับผู้อื่น ลูกทำทั้งสองสิ่งนี้

ในทำนองนี้หากลูกซึมซับคุณธรรมเดียวและไม่ได้ซึมซับคุณธรรมอื่นๆแล้วลูกจะไม่สามารถกลายเป็นตัวของดาห์นาที่ลูกต้องการจะเป็น

ด้วยเหตุนี้ลูกจึงไม่สามารถซึมซับสมบัติที่ลูกได้รับอยู่เสมอ

นั่นคือลูกไม่สามารถดูแลสมบัติเหล่านั้นได้

การไม่ได้ดูแลสมบัติเหล่านั้นหมายความว่าลูกได้สูญเสียมันไป บางคนดูแลสมบัติเหล่านั้นและคนอื่นๆสูญเสียมันไป ดังนั้นจึงมีอันดับใช้ไหม?

การใช้บางสิ่งสำหรับงานรับใช้ในลักษณะนี้หมายถึงการเพิ่มสมบัติของโชค

ในสิ่งนี้เช่นกันลูกทั้งหมดทำงานรับใช้

แต่มีความแตกต่างระหว่างการงานรับใช้ด้วยหัวใจที่แท้จริงและด้วยความรักที่แท้จริง

และการงานรับใช้ในฐานะที่เป็นผู้รับใช้

บางคนรับใช้ด้วยหัวใจที่แท้จริง ในขณะที่คนอื่นรับใช้จากหัวของพวกเขา ดังนั้นจึงมีความแตกต่างใช่หรือไม่?

มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างการทำงานรับใช้บนพื้นฐานของการมีสมองที่มีพลังที่มีจุดหรือประเด็นต่างๆมากมายและการทำ
งานรับใช้ด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ ผู้ที่รับใช้ด้วยหัวใจของพวกเขาจะทำให้คนอื่นเป็นของดีลลารามผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ
ผู้ที่รับใช้ด้วยหัวใจของพวกเขาจะแค่สอนผู้อื่นว่าจะพูดอย่างไรเท่านั้นและทำให้ผู้อื่นพูด คนหนึ่งไตร่ตรองและคนอื่นเพียงแต่พูด
คนหนึ่งเป็นผู้รับใช้ที่รับใช้อย่างแท้จริงในฐานะผู้รับใช้ และอีกคนหนึ่งเป็นผู้ที่รับใช้เพียงเพื่อให้ได้มาซึ่งชื่อเสียงเพื่อตนเอง
ดังนั้นจึงมีความแตกต่างกันใช่หรือไม่? ใครก็ตามที่เป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงจะได้รับประสบการณ์ของผลในทันทีของการบรรลุผล
ผู้ที่รับใช้เพียงเพื่อจะได้ชื่อเสียงก็จะได้มาซึ่งชื่อเสียงเป็นอย่างดีสำหรับตนเองในรูปของการยกย่อง: "ลูกอธิบยได้ดีมาก ลูกพูดได้ดีมาก"
อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถให้ประสบการณ์ของผลของการบรรลุได้ ดังนั้นจึงมีความแตกต่างใช่หรือไม่?

ในทำนองนี้คนหนึ่งรับใช้ด้วยความรักที่แท้จริง และอีกคนหนึ่งรับใช้ตามหน้าที่
ผู้ที่รับใช้ด้วยความรักที่แท้จริงจะไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ได้ทำให้ผู้อื่นเชื่อมสายใยของความรัก (ในภาษาอังกฤษพิมพ์ผิด เป็น forget
แทนที่จะเป็น forge ซึ่งแปลว่าเชื่อม) ผู้ที่รับใช้อย่างเป็นเพียงแค่หน้าที่จะจบสิ้นงานของพวกเขาและจบหลักสูตรของหนึ่งสัปดาห์
และให้หลักสูตรโยคะ หลักสูตรดาหน้าแก่พวกเขา และแม้กระทั่งนำพวกเขาไปถึงจุดที่ฟังมุสลี
แต่พวกเขาจะไม่พิจารณาว่าเป็นความรับผิดชอบของพวกเขาที่จะทำให้ความรักของดวงวิญญาณนั้นเชื่อมโยงกับพ่อ
เขาจะให้หลักสูตรบทเรียน(คอร์ส)ครั้งแล้วครั้งเล่า แต่จะไม่เติมดวงวิญญาณด้วยความแรง(ฟอร์ส)ใดๆ
แต่จะคิดว่าเขาได้ทำความพยายามอย่างมากแล้ว

อย่างไรก็ตามมันเป็นกฎที่ว่าเพียงผู้ที่มีความรักอย่างลึกซึ้งในงานรับใช้เท่านั้นที่จะสามารถเชื่อมความรักของผู้อื่นได้
ลูกเข้าใจถึงความแตกต่างหรือไม่? นี่คือการเพิ่มสมบัติที่ลูกได้รับมา
ด้วยเหตุนี้มากเท่าที่ลูกดูแลสมบัตินั้นและมากเท่าที่ลูกเพิ่มลูกจะประกาศสิทธิในอันดับต้นๆ ผู้ประทานโชคได้แจกจ่ายโชคเดียวกันให้กับทุกคน
แต่บางคนกลายเป็นผู้ที่มีรายได้และบางคนก็กลายเป็นผู้ที่สูญเสีย บางคนกลายเป็นผู้ที่ใช้ทุกสิ่งและหมดสิ้น
เหตุนี้เองที่มีลูกประกาศสองประเภทและทำไมจึงตามลำดับกันไปในแต่ละลูกประจำ ลูกเข้าใจหรือยังว่าอันดับลูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร?
ดังนั้นบัปเตดาได้เห็นโชคของการสละละทิ้ง เกมที่มหัศจรรย์ของการสละละทิ้งที่ไม่สิ้นสุดด้วยเช่นกัน บาบาจะบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนั้นในเวลาอื่น
อ้อชะ

ถึงผู้ที่มีโชคที่สูงส่ง ถึงผู้รับใช้ที่แท้จริงผู้ที่เพิ่มเส้นโชคของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอด้วยความคิดที่สูงส่งและการกระทำที่สูงส่ง
ถึงผู้ที่นำคุณธรรมทั้งหมดและพลังทั้งหมดเข้ามาในชีวิตของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ
ถึงผู้ที่ให้ผลในทันทีแก่ทุกดวงวิญญาณนั่นคือถึงผู้ที่ทำให้ทุกดวงวิญญาณเป็นตัวของการบรรลุผล
ถึงผู้ที่สละละทิ้งที่สูงส่งและผู้ที่มีโชคที่สูงส่งที่ดูแลและเพิ่มสิทธิ์และสมบัติที่พวกเขาได้รับจากพ่ออย่างสม่ำเสมอ
ถึงผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอที่เป็นตัวของดาหน้า บัปเตดา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

บัปเตดาพบกลุ่ม:

1. เก็บเป้าหมายนี้ไว้ในสำนักของคุณอย่างสม่ำเสมอ: บราห์มินกลายเป็นเทวดา-นางฟ้า และเทวดา-นางฟ้ากลายเป็นเทพ

ลูกทุกคนพิจารณาว่าตนเองเป็นบราห์มินและจะเป็นเทวดา-นางฟ้าหรือไม่? และเทวดา-นางฟ้าเหล่านั้นจะกลายเป็นเทพ?
ลูกจำไหมว่าเวลานี้ลูกเป็นบราห์มินและลูกจะกลายเป็นเทวดา-นางฟ้าจากบราห์มิน ลูกอยู่ในรูปของแสง นั่นคือด้วยสติปัญญาของลูก
การเป็นเทวดา-นางฟ้าหมายความว่าในขณะที่อยู่ในร่างกายที่มีตัวตนของลูก ลูกจะอยู่ข้างบนได้อย่างไร? ด้วยสติปัญญา
ลูกจะอยู่ในสภาพที่อยู่ข้างบนอย่างสม่ำเสมอ เทวดา-นางฟ้าจะไม่วางเท้าลงบนพื้น ลูกจะอยู่ข้างบนได้อย่างไร? ด้วยสติปัญญา
ให้เท้าของสติปัญญาอยู่ในสภาพที่สูงส่งอยู่เสมอ ลูกได้กลายเป็นเทวดา-นางฟ้าเช่นนั้นหรือไม่หรือลูกได้กลายเป็นเทวดา-นางฟ้าเหล่านั้นแล้ว?
ถึงอย่างไรลูกก็เป็นบราห์มินอยู่แล้ว หากลูกไม่ใช่บราห์มินลูกก็จะไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่
อย่างไรก็ตามลูกบราห์มินได้นำสภาพที่เป็นเช่นเทวดา-นางฟ้ามาได้มากแค่ไหน? เทวดา-นางฟ้าแสดงให้เห็นด้วยร่างแห่งแสง
ยิ่งลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ เป็นตัวแห่งแสงมากเท่าใด
ยิ่งลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นแสงในขณะที่ลูกเดินและเคลื่อนไหวไปมาไปรอบๆมากเท่าใด
ลูกก็จะรู้สึกราวกับว่าลูกเป็นเทวดา-นางฟ้ากำลังเดินอยู่ในร่างแห่งแสงมากเท่านั้น
เทวดา-นางฟ้าหมายถึงผู้ที่ไม่มีภาระเชื่อมโยงกับสำนักที่เป็นร่างกายของเขา ตัดขาดการเชื่อมโยงของลูกกับจิตสำนึกที่เป็นร่าง -
ไม่ใช่จากร่างกาย แต่จากจิตสำนึกที่เป็นร่างกาย - หมายถึงการเป็นเทวดา-นางฟ้า เมื่อการเชื่อมโยงกับร่างกายนั้นตัดขาดลงแล้วลูกจะไปจากที่นี่
อย่างไรก็ตามในขณะที่การเชื่อมโยงของลูกกับจิตสำนึกที่เป็นร่างจะต้องตัดขาด แล้วลูกจะรักชีวิตนี้เป็นอย่างมาก
และมายาจะไม่ดึงดูดลูกในทางใด อ้อชะ

2. รักษาความเคารพตนเองนี้: เราเป็นดอกไม้ของสวนของอัลลáh (ของพระเจ้า)

ในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวไปได้พิจารณาตนเองว่าเป็นดอกไม้ของบัปเตดา นั่นคือของสวนของอัลลáhหรือไม่?
ถามตนเองว่าฉันเป็นดอกไม้หลายทางจิตอย่างสม่ำเสมอที่กำลังกระจายกลิ่นหอมทางจิตอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ซึ่งนั่นเป็นสิ่งที่ทางกายภาพและสูญเสียได้
ทุกคนพบว่ากลิ่นหอมของกุหลาบนั้นหอมหวานมากและกระจายไปทั่วทุกหนแห่ง ลูกเฝ้าแต่กระจายกลิ่นหอมที่ไม่สูญเสียของความรักแผ่ทางจิตอย่างสม่ำเสมอหรือไม่?
ในขณะที่ลูกเป็นกุหลาบที่ไม่สูญเสียสายที่แท้จริง ลูกเฝ้าแต่กระจายกลิ่นหอมที่ไม่สูญเสียของความรักแผ่ทางจิตอย่างสม่ำเสมอหรือไม่?
จงรักษาความเคารพตนเองไว้อย่างสม่ำเสมอ: เราได้กลายเป็นดอกไม้ในสวนของอัลลáh ไม่มีความเคารพอื่นใดยิ่งใหญ่กว่านี้ "ว่า
โชคที่สูงส่งของฉัน!" เฝ้าแต่ร้องเพลงนี้ต่อไป ลูกได้ทำข้อตกลงกับพระเจ้าผู้ไร้เดียงสาและลูกได้กลับมามาไล่ใช้ไหม?
ลูกทำให้ใครเป็นของลูก? ลูกทำข้อตกลงกับใคร? ลูกทำข้อตกลงที่ใหญ่แค่ไหน? ลูกประกาศสิทธิในทั้งสามโลกในข้อตกลงของลูก
ในโลกปัจจุบันแม้แต่คนที่มั่งคั่งที่สุดก็ไม่สามารถทำข้อตกลงที่ใหญ่เช่นนั้นได้ ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น
จงเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปในขณะที่รักษาความยิ่งใหญ่ไว้ในสำนักของคุณ

3. หน้าที่ของบราห์มินคือการให้ทานความสุขและการกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่

สมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือสมบัติแห่งความสุข

โดยทั่วไปลูกให้ทานสมบัติที่ลูกมี

ลูกก็เพียงแต่ต้องให้ทานสมบัติแห่งความสุขต่อไปเรื่อยๆและผู้ให้ลูกให้ความสุขจะขอบคุณลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า

เมื่อลูกให้ทานความสุขกับผู้ที่ไม่มีความสุข พวกเขาจะร้องเพลงยกย่องของลูก จงเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และแบ่งปันสมบัติแห่งความสุข

ปลูกผู้ที่เป็นเหมือนลูกและแสดงหนทางให้กับพวกเขา ไม่มี ชีวิตบราห์มินหากปราศจากงานรับใช้ หากไม่มีงานรับใช้ก็ไม่มีความสุข

ดังนั้นคงอยู่อย่างไม่วางใจในงานรับใช้

แน่นอนให้ทานกับใครคนใดคนหนึ่ง

ให้มันเป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งจะนอนหลับได้โดยปราศจากการให้ทานบางสิ่ง

คำถาม: ลูกคนไหนที่สามารถถูกร้อยรอบๆคอของบัปเตดดาในรูปของพวงมาลัย?

คำตอบ: ลูกผู้ที่มีอยู่รอบๆคอของพวกเขา

นั่นคือผู้ที่จากคุณธรรมของพ่อ

ความรู้ที่พ่อได้ประทานให้

และการสรรเสริญของพ่อปรากฏออกมาจากปากของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ

และผู้ที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่พ่อได้พูดไว้เท่านั้น

เพียงลูกเช่นนั้นที่กลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของบัปเตดดา และยังคงสวมอยู่รอบคอของท่าน

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอและประสบความสำเร็จในทุกงานด้วยพลังของความสงบและมีการสอดคล้องกลมกลืนในสันสการ์ของลูก

เพียงผู้ที่เห็นพ่อและทำตามพ่อเท่านั้นที่สามารถเป็นอิสระจากอุปสรรคได้ตลอดเวลา

ความแปรปรวนเกิดขึ้นเพียงเมื่อลูกเห็นซิสเตอร์หรือบราเธอร์

ดังนั้นเวลานี้ทำตามพ่อ

ทำให้สันสการ์ของลูกเหมือนกับสันสการ์ของพ่อ

และแสดงการร้ายร้ายของการสอดคล้องในสันสการ์ของลูกและลูกจะอยู่อย่าง เป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ

ไม่ว่าจะมีอุปสรรคใหญ่แค่ไหน

ด้วยพลังของความสงบและการอยู่ในความเงียบของลูกก็สามารถขจัดอุปสรรคนั้นออกไปได้อย่างง่ายดายและงานทั้งหมดจะประสบความสำเร็จได้โดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ผู้ที่ไม่มองสถานการณ์ในด้านเดียวและผู้พิจารณาว่ามีคุณประโยชน์ในทุกสถานการณ์ได้ชื่อว่าเป็นตริกาลดาชิ (ผู้ที่รู้รูปกาลเวลาทั้งสาม:อดีต ปัจจุบัน อนาคต)

*** โอม ซานติ ***